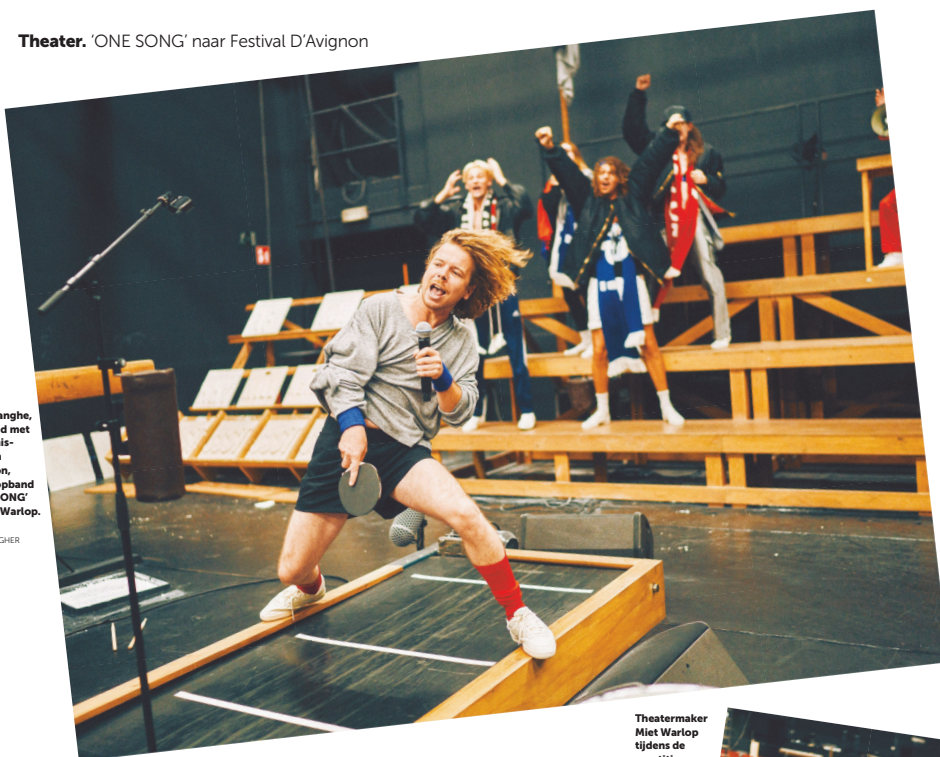

Theater. 'ONE SONG' naar Festival D'Avignon

Wietse Tanghe, gewapend met tafeltennis-racket en microfoon, op de loopband in 'ONE SONG' van Miet Warlop.

© THOMAS SWEERTVAEGHER

Theatermaker Miet Warlop tijdens de repetitie.

© THOMAS SWEERTVAEGHER

Theater of workout? Dit wordt een bommetje in Avignon

België is dit jaar goed vertegenwoordigd op het beroemde Festival d'Avignon, met drie werken die er in première gaan. Eerste aan de beurt is Miet Warlop met *ONE SONG*, een performance waarin ze terugkijkt op twintig jaar artistieke praktijk, met op het podium onder meer moeder en zoon Karin en Wietse Tanghe.

EVELYNE COUSSENS

W e spreken Miet Warlop één week voor het vertrek naar Avignon, tijdens een van de laatste repetitiedagen in Gent. Het was NTGent-voorman Milo Rau die haar vroeg om het volgende hoofdstuk te maken in zijn theatercyclus *Histoires du théâtre*. Na Faustin Linyekula, Angelica Liddell en Eau zelf komt op de vraag "Wat is jouw geschiedenis als theatermaker?".

Afgaand op het dreunende muziekgevelde dat de Gentse Minnebezoekers op zijn

grondvesten doet daveren, is dat antwoord voor Warlop een oerkeret, zo eentje waarmee het eigen bestaan op de kaart wordt gezet. In *ONE SONG - Histoires du théâtre* putten twaalf performers en muzikanten zich een uur lang uit in de herhaling van één anthem, terwijl een meedslenke metronoom het tempo opdrijft.

Performer Wietse Tanghe rent voor zijn leven op een steeds versnellende loopband, zingt en pingpongt tegelijk. Drummer Melvin Slabbink loopt zich in het zweet tussen de verschillende delen van zijn drumstel, die her en der over de bühne verspreid staan. Toesnist Willem Lenaerts ziet zijn keyboards bevestigd boven aan een klimrek, net buiten zijn bereik - hij moet op een springplank stutten om

Violiste Elisabeth Klinck balanceert de hele voorstelling lang op een evenwichtsbalk.

© THOMAS SWEERTVAEGHER

'Miet daagt me telkens weer uit. De essentie is dat je moet durven, doen'

ACTEUR WIETSE TANGHE

ren letterborden die doen denken aan *Drogging the Bone* (2014). Het uitscegenotekend drumstel kwam ook al voor in *Fruits of Labor* (2016).

Toch wil Warlop vermijden dat *ONE SONG* uitsluitend een wrap-up van het verleden wordt. "Ik heb aan Milo gezegd dat ik ook een sprong naar de toekomst wilde maken. De figuur van de cheerleader en de gipsen woorden zijn daartoe een aanzet. Mijn volgende project wordt heel sculpturaal, een installatie op een tentoonstelling in Dhaka, Bangladesh. (*glimlacht*) Helemaal uit mijn comfortzone."

Opnieuw, want van comfort was in haar carrière altijd al weinig sprake. En niet alleen wat het komandigheden betreft. (Warlop werkt al vele jaren zowat als eenmanszaak) maar ook artistiek: geen enkele voorstelling lijkt op de vorige, en dat is een bewuste keuze. Warlop: "Ik pas niet in een mal. Ik weet perfect wat mensen van me verwachten, maar ik wil geen sjabloon zijn. Als ik 's ochtends opsta, is dat om mezelf in de ogen te kijken en me af te vragen waarvoor ik bang ben. Daar wil ik dan naartoe. Zodra je als kunstenaar die reflex verliest, is het gedaan."

Het is precies dat wat Wietse Tanghe blijft prikkelen in zijn samenwerking met Warlop. Tanghe: "Miet brengt me er steeds weer toe dingen te doen die vandaag zijn en me doen groeien. Zingen, draaien als een derwisj. De essentie is dat je moet durven, dat je moet doen."

CONSERVATIEF

Maar voor het naar Bangladesh gaat, dient eerst nog het publiek van het Festival d'Avignon te worden veroverd. Dat belooft spannend te worden, want dat publiek staat bekend om zijn eerder conservatieve én reactieve houding - de Franse toeschouwers zijn een kraak in het luidruchtig verlaten van de openluchttribune wanneer een voorstelling hen mistnoegt. Hoe ze op een niet-narratief en beeldend Theaterwerk dat onvergelijkbare is met de explosieve performance waarvan ze nu deel uitmaakt - of niet?

Tanghe veegt met een elegante handbeweging ons hokjesdenken van tafel. "Ik ben al heel mijn leven freelance artifice. Dan doe je van alles en nog wat, van komedies over Franse chansons tot *Thuis*. Zo'n twintig jaar geleden speelde ik al mee in *Sportband*, in dezelfde rol trouwens als de gene die ik nu heb; de enthousiaste sportcommentator op de achtergrond. Ik vind het geweldig om met deze jonge mensen op stap te zijn. Ze lopen over van energie, maar ze zijn ook zeer gedisciplineerd en zorgen voor elkaar op een vanzelfsprekende manier. Het is een hecht team."

Maar niet de buitenlandse interesse een hoogtepunt lijkt te bereiken, wordt ze in eigen land naar af gestuurd: haar zvw Irene Wool kreeg maar de helft van de gevraagde subsidiegelden. Ze heeft het opgenomen als een persoonlijke vernedering. "Ik heb zoveel energie in dat subsidiedossier

gestoken, gewoon om te tonen dat ik het waard ben. (*sikt*) Ik ben een zot, ik heb de voorbije zeven jaar alles opgebouwd met nauwelijks 160.000 euro aan subsidies - gewoon de schouders eronder en hup. Ik bezit niets: een auto en een rugzak, dat is alles. Maar ik ben geen zeshen meer, hé. Dat ik nu gewoon moet verder prutsen, doet pijn." De eervolle uitnodiging voor haar 'eerste keer' Avignon krijgt zo een wat wrange slagschaduw.

Ook voor Karin Tanghe wordt het overgens de eerste keer in de Franse theaterstad, en daar moet ze, na 45 jaar theaterervaring, zelf een beetje om lachen: "Als dat geen mooie fin de carrière is." Het wordt een hoogtepunt dat ze bovendien samen met twee van haar drie zonen - de derde zoon, Sjoerd Tanghe, is filmmaker - kan beleven. En niet voor eventjes: als *ONE SONG* aanslaat, is de performance wellicht vertrokken voor een internationale tournee van een paar jaar. En *petite famille* - al benadruken Karin en Wietse lever dat de hele cast *une grande famille* is. Karin Tanghe: "Ik zie dat zitten ja, zo'n tournee met mijn zonen. De vraag is vooral of mijn gasten daar ook zo open denken." Wietse Tanghe: "Tuurlijk zie ik dat zitten! Zowel met mijn moeder als met mijn broer heb ik een heel goede band. Ik vind het een fantastisch vooruitzicht."

Intussen is de repetitie afgerond. De hele ploeg is uitgeput, en vanavond is er nog een try-out - de performers moeten dus hun krachten sparen. Warlop regelt nog wat issues met de props, overlegt met de dramaturgen, en kan dan eindelijk nog een sigaret gaan roken. De sterke verwensheid tussen werk en leven, tussen het persoonlijke en het artistieke, eist bij momenten zijn tol. Of het soms niet te zwaar weegt, of ze er nooit naar verlengd om 'gevoen' eens een 'Tsjehov te registreren'?

Warlop grijnst bij de suggestie, denkt dan na. "Weet je, ik ben niet iemand die veel boeken heeft gelezen, en dan daaruit iets maakt op basis van mijn inzichten. Ik ben geen theoretische kraak. Dit is het enige wat ik heb, als bron voor mijn werk: het leven." Werk het dat ook andersom, houdt het werk het leven ook gande? Wat betekent dat voor Miet Warlop, kunstenaar zijn? Het antwoord is kort en direct, en laat maar één haal aan de sigaret op zich wachten. "Alles."

ONE SONG - Histoires du Théâtre IV, 8-14/7 bij het Festival d'Avignon, 1-7/10 bij NTGent, ntgent.be

De acteurs voor 'ONE SONG' werden gekozen op basis van hun dynamiek en persoonlijkheid.

© THOMAS SWEERTVAEGHER

'Ik weet nu dat rouw iets is dat door je stroomt en altijd aanwezig is'

THEATERMAKER MIET WARLOP

GOESTING

Dat blijkt ook in de voorstelling zelf, waarvoor de repetities ondertussen zijn her-voor. Op de achtergrond moedigen vier supporters de muzikanten-elden aan met kreten van enthousiasme. En wanneer violiste Elisabeth Klinck van de evenwichtsbalk tuimelt waarop ze al die tijd al met bewonderenswaardige cool vlood staat te spelen, snelt toesnist Willem Lenaerts toe om haar met een zetje weer op de balk te helpen.

Warlop: "Ik kies mensen op dynamiek en persoonlijkheid, op hun wil en geesting, veel meer dan op hun technische skills. Ik moet kunnen werken in openheid en vertrouwen, anders word ik onzeker en klap ik toe. Ik ben geen held, hé." In *ONE SONG* vinden raken de Warlop-liehebber heel wat referenties aan vorige voorstellingen. Danser en cheerleader Milan Schudel roept de draaiende derwisj- en van *Ghost Writer* and *the Broken Hand Break* (2018) op en manipuleert de plaa-